

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

Nr 1 1971 – 5 januari – årg. 12 – pris kr. 1:50 (befriad från moms)

INGEN TID SKALL MER GIVAS

*Och ängeln, som jag såg stå på
havet och på jorden, lyfte sin högra
hand upp mot himmelen och svor
vid honom som lever i evigheternas
evigheter, vid honom som har ska-
pat himmelen och vad däri är, och
jorden och vad därpå är, och havet
och vad däri är, och sade: INGEN
TID SKALL MER GIVAS.*

Upp. 10: 5—6.

Av
Stina
Fridolfsson

ÅR...

S N E N Å D E N

"Herrens Ande är över mig, ty han har smört mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blinda, ja, till att giva de förtryckta frihet och till att predika ett nådens år från Herren.

Anno Domini — Herrens år. Vi lever i årsskifte nu. Nådens tidshushållning — nådens år — har kommit in i sitt avslutningsskede. Ännu heter det nådens dag. Nådens tid. Att det över huvud taget finns tid är nåd. Den stund tiden tar slut, är nåden slut.

Nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus.

Han var full av nåd och sanning.

Där synden överflödade, där överflödade nåden så mycket mer.

Varje blad man vänder i bibeln ger nya försäkringar om nåd utöver nåd. Vårt existensvillkor är nåd. Gud sade: *"Låt oss göra människan till vår avbild, till att vara oss lika."* — *"Och Gud välsignade dem."*

Så fortsätter vi att läsa händelsernas utveckling. Syndafallet. Keruberna som stängde vägen till livets träd. Guds ofattbara nåd hindrade människan att i sitt fruktansvärda tillstånd av förfall skaffa sig evigt liv.

Gud valde av nåd ut ett folk. Nådavalet blev *Israel*. Hela gamla förbundets tid speglar framåt mot Löftet. Hur skulle man finna en nådig Gud? Jo,

Abrahams, Isaks och Jakobs Gud stod vid sitt förbund — nådaförbundet. Han skulle sända sin löftesson. Och genom att folket likasom såg den osynlige, kunde de härda ut.

Kristus blev lagens ände och fullkomnare. Han markerar gränsen mellan gammalt och nytt. Han proklamerar ett nådens år från Herren. Det andliga *Israel*; församlingen, lever i denna tid av nåd. Frälsning av nåd. Tjänst av nåd. Lön av nåd. Och *har det skett av nåd, så har det icke skett på grund av gärningar; annars vore nåd icke mer nåd.*

Nådens tidshushållning är i sanning en överflödstitid. Men begreppet *tid* talar även om dom. Nåden är överflödande, oändligt stor — men begränsas i tid.

Om Herren dröjer, så får vi nu ett nytt år efter vår egen tideräkning. Men det är långt ifrån visst. Gud har i sin nåd lovat att förkorta tiden för de utvaldas skull, så att de ska orka hålla ut intill änden. Och eftersom Herrens nåd är så stor, får vi vänta honom snart.

Nåden verkar förhärkelse hos den som visar den från sig. Förhärnelsen följs av dom. Men för dem som är i Kristus finns ingen fördömmelse. Ty nåden och sanningen kom med honom, som var sänd till att förkunna ett nådens år från Herren. Och snart kommer Jesus tillbaka. Då skall han döma världen i härlighet.

Amen. Kom Herre Jesus!

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ I samband med ett stort ekumeniskt stiftsmöte i Linköping där en pingstvän deltagit konstaterar pastor Holger Sjögren i nr 52 av Evangelii Härold bl. a. följande: Uppenbarligen har den ekumeniska sården fallit i god jord. Detta säkerligen p g a den tystnad om Pingstväckelsens ståndpunkt i denna fråga som rått en lång tid. Vi tror inte att ekumeniken är något för Pingstväckelsen. Detta måste och obetydligt snabbt klargöras, ty annars lämnas, framför allt vår ungdom i total förvirring. ■

■ ■ Jehovas Vittnen, som är vattendöpta fasta medlemmar i sekten, ska slippa att göra även vapenfri militär tjänst. Det har högsta domstolen nyligen bestämt.

En man som i underrätterna dömts till en månads fängelse för vägran att göra vapenfri tjänst har fört ärendet vidare till högsta domstolen. Domen, som nu upphävts av HD blir av prejudiserande karaktär när det gäller Jehovas Vittnen. ■

■ ■ — Jag hänvisar bara till vad Guds Ord, Bibeln, har att säga i de här frågorna, sade Arne Imsen i TV 2:s sista "Eftersnack". Ämnet var pornografi.

En porrförläggare och en väktare av den nya fria porr-lagen deltog, förutom programvärdarna.

Herrarna, och den unga damen, fick påtagligen svårigheter att klara av den friska, kristna dimension som fördes in i debatten. ■

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

I detta nummer:

DET FINNS INGEN VÄG TILLBAKA...

av Inga-Britt Stenberg — ungdomsledare i ett samfund som blev andedöpt i Maranata Sid. 5

GUDS NASIR III

predikan av Arne Imsen Sid. 6—7

VÄCKELSEMÖTE PÅ SKELLEFTEÅGYMNASIET, omvändelse, dop och andedop, Lasse Johansson

rapporterar Sid. 8—9

JAG TRODDE BENHÅRT PÅ SPIRITISMEN!

av Gerd Backman Sid. 12—13

FRÅN GRUPPER OCH FÖRSAMLINGAR

Friska rapporter från fronten.

KIRUNA, LINKÖPING, HALMSTAD, MARKARYD och
MARIESTAD Sid. 14—15

ARNE IMSSENS PEKFINGER

Pastor S. O. Svensson har recenserat Fruktad Frihet i Hemmets Vän. Arne Imsen kommenterar Sid. 15

MIDNATTSROPET — Organ för andlig väckelse i dag utkommer med ett 20-sidigt nummer varannan fredag
Ansvarig utgivare: ARNE IMSEN • I redaktionen: LARS O. ANDERSSON och ULLA NÄSHOLM • Layout: PER-ARNE IMSEN • Adress (red. och exp.) Box 6177, 102 33 STOCKHOLM • Tel. (red. och exp.) Växel 08-34 06 35

ARNE IMSEN:

Program med kontrastverkan

□ Den nya ledningen för Radio-kyrkan har tagit ett, som vi tycker, lovvärt och konsekvent steg då den lätit ett första maranatomöte radieras på ordinarie gudstjänsttid. Vi är verkligen glada över det positiva mottagande ut-sändningen fick, även om vi i efterhand kanske hävdar att väckelsekaraktären borde framträtt ännu starkare. Den kritiken drabbar inte minst predikanten. Vi noterar emellertid attitydförändringen hos radioledningen med tillfredsställelse och hoppas att fortsättning följer under kommande år.

□ Det finns anledning att tro att också TV-kyrkan är på väg att övervinna sina ängsliga reservationer för bullersam väckelsekristendom och låter sådana genuina livsyttningar ur svenskt fromhetsliv också speglas i sin programverksamhet. Kanske 1971 kommer att bjuda på positiva överraskningar i det avseendet?

□ Vanligtvis brukar vi inte recensera radio- och TV-program på denna sida, men denna gång tillåter vi oss ett välmotiverat undantag. Det gäller emellertid mer allmänna synpunkter, om den presentation det kristna budskapet i stort får i dessa media, än en detaljgranskning av enskilda program. Vårt radiomöte och ett par TV-program från två pingstgrupper från skilda miljöer i vår egen andefattiga tid bildar bjärt bakgrund till dessa reflexioner. Tre program med otrolig kontrastverkan.

□ Försöken att hitta nya uttrycksformer och kommunikationsvägar lämpade för moderna människor i ett nyhedniskt samhälle, är väl i och för sig vällovliga och fullt begripliga, men utvecklingen mot professionellt artisteri och show gör det sorgligt berättigat att ställa frågan om inte de religiösa programmen i alltför stor utsträckning sorterar under nöjesbranschen. De bör därför lämpligen överföras till underhållningsavdelningen och i är-lighetens namn avväpnas sitt kristna förtecken.

Om budbärarna saknar kristen ideologi, personlig övertygelse och levande tro och budskapet det upplevdas signum, måste bristerna på ett eller annat sätt naturligtvis kompenseras. Hurtfriskhet, tillgjord folklighet eller fränstötande sentimentalitet — helt väsensfrämmande för korsets evangelium — får vikariera för den avväpnande enkelhet och enfald genom vilka trons evangelium anspråkslöst med träffsäkert söker sig fram till människornas samveten.

Inte är väl hela förklaringen till intrycken av förljuget lockbete att söka i massmediernas svårhanterliga egenart? Inte ens elektron-tekniken förmår väl helt släta ut den kristna profilen och på distributionsvägen fram till TV-skärm och radiomottagare förvandla äktheten av det upplevda och beprövade till teatralisk föreställning. Även om man kan förstå att ovanan med medierna, högt ställda fordringar på alla medverkande och deras lojala ansträngningar att ge sitt bästa också kan vara orsaker till all den överansträngda "naturlighet" vi möter i alla välmående men alltför genomskinliga försök att avslöja och popularisera den kristna mystiken och livssynen i en nyhednisk miljö. Det ska ju låta vackert, se tilltalande ut, imponera, ha klass värdig profan konkurrens, vara välregisserat, tekniskt oantastligt och omväxlande. Ty ingen får förargas eller såras, och ingen får tråkas. Alla ska förströas, trivas och helst uppleva nära medmänsklig och emotionell samhörighet oberoende av trosuppfattning och livsåskådning. Sekterism är en farlig stämpel i universalismens tidevarv.

När det nu dessutom har blivit på modet att kyrkosångare showar på nöjestemplens scener och skådespelare och slagervokalister och -instrumentalister invaderar kyrkornas predikstolar och sångarestrader, finns det anledning att, med verkligt allvar, spørja vad som egentligen håller på att ske i svensk kristenhet.

Är det inte stor risk för att denna nya image framtrölad av religiösa, sociala och ekumeniska fraser i verkligheten döljer en andlig prostitution utan motstycke i de moderna väckelserörelsernas historia?

* * *

Under den gångna hösten och vintern har vi sett åtminstone ett par dråpliga exempel på kristna TV-program med kontrastverkan. Det ena — inspelat i sydamerika — var för de flesta av oss en sällsam upplevelse. Det andra var ett imponerande sång- och musikprogram från vårt eget land. Men båda kom från pingstvännen. Jämförelsen är kanske inte helt rättvis, men om man bortser ifrån alla rimliga divergenser frapperas man av den andliga nivåskillnaden och båda blir, fastän på olika sätt, en väckande och hälsosam läxa. Otroligt okomplicerat och levande förmedlade missionsprogrammet ett förblivande intryck av uräkta frälsningsglädje. Oskuldsfullt, men frimodigt, frambars frälsningsbudskapet utan diplomatiska försköningar.

I adventstid fick vi vara med om ett halvtimmesprogram från en svensk pingstförsamling. Det bjöd på sång och musik i olika stilarter och med skolade förmågor. Käck ungdom sjöng svängiga låtar, vajade, artikulerade vältrimmat och försökte leva med och in i rollerna. Den charmige mötesvärden interfolierade deras beundransvärda insatser med klämmiga monologer. En mötesdeltagare hade begåvat honom med en kola, och han strålade av lycka över den unika upp-vaktningen. Allt flöt friktionsfritt tills ett tungotal onannonserat kreverade i ett chockerande stilbrott. Den yttringen av sponant pingstliv kvävdes av en eller annan anledning snabbt. En unison bönesång besegrade några sekunders undran och förvirring, och det var nog korrekt, ty ett extatiskt inslag var, märkligt nog, en väsensfrämmande komponent i den atmosfären.

Sydamerikanernas metoder och uttrycksmedel kan naturligtvis inte imiteras. Men om vi är tillräckligt ödmjuka kan vi förmodligen i all vår vräkiga förfining och snobbighet få hjälp av dessa trosfränder att hitta vägen till sann frälsningsglädjes och oskrymtad tros urkälla. Det skulle förvisso också sätta sina spår i radio- och TV-kyrkan.

Kan vi vänta revolution i svenskt fromhetsliv 1971?

MARANATA

Torsd. 19.30 Väckelsemöte
Lasse Johansson och ett
flertal evangelister.

Annonsen i "Norra Västerbotten" en torsdag i mitten av september gav ett omedelbart och oväntat gensvar inom mig. Den var inte på något sätt annorlunda än andra Maranata-annonser jag läst och mött med litet överlägset förakt. Ändå blev min reaktion så annorlunda. Och jag visste på en gång att jag skulle gå till mötet på kvällen.

Inga-Britt Stenberg,
heltidsengagerad kristen ungdomsledare
andedöpt i Maranata, Skellefteå:

"Det finns ingen väg tillbaka jag måste framåt"

Det var inte första gången jag gick till Maranata. Också nu satte jag mig långt ner i lokalen, beredd att — som förr — sitta som oengagerad åskådare. Jag hade varit frälst i fem år, var anställd som ungdomsledare i en församling, längtade efter att bli andedöpt — men inte på Maranata.

Den här kvällen gick det inte att sitta oberörd. Jag kände att det hela angick mig. På lördagskvällens nattmöte var jag där igen, och jag tyckte Gud talade direkt till mig genom predikan. Ett ord som etsade sig fast var detta: "Ty Guds löften, så många de äro, hava i honom fått sitt "ja", därför få de ock genom honom sitt "amen" på det att Gud må bliva ärad genom oss." 2 Kor. 1: 20.

Efter detta fanns ingen väg tillbaka, utan jag måste vidare, framåt. Nu har jag fått ta emot

andedöpet, och har upplevt en underbar frigörelse. En frigörelse från sånt som jag förut inte förstått att jag var bunden i, men som hindrat min andliga utveckling.

En vecka innan mötet jag först berättade om hade jag sagt upp min anställning som ungdomsledare till mitten av december, utan att veta vad fortsättningen skulle bli. Jag bara upplevde det som Guds vilja. Nu har jag förstått att också det var ett led i Guds plan med mitt liv.

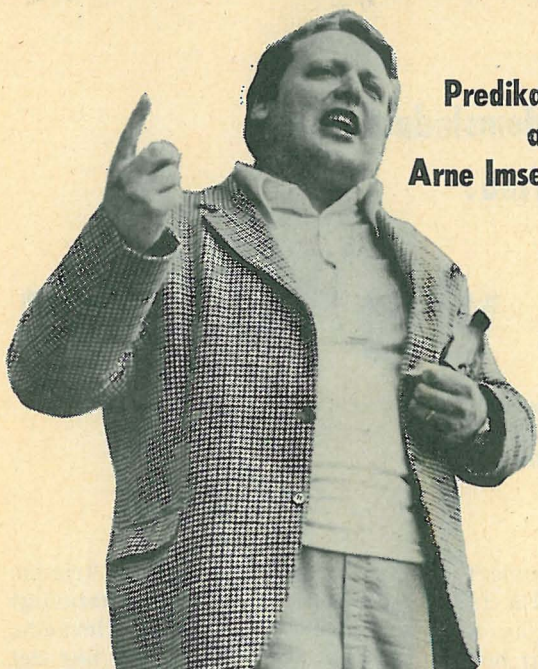
Den här väckelsen och omskakningen jag har upplevt i höst, har betytt en omfattande och välbehövlig upprustning av mitt andliga liv. Jag var inte stridsduglig, nu har jag fått syn på, och får ta på den vapenrustning Gud har berett åt mig. Förr var Bibeln, trots att

jag bekände mig som kristen, en sluten bok, både bokstavligen och bildligt; nu är den levande. Tänk att få uppleva hur det liksom "glimmar till", och Anden gör levande, leder djupare än mänskligt förstånd! Jag är så oändligt tacksam till Gud för vad han lett mig fram till, och för att jag vet att han också har hand om fortsättningen.

"Allt det som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss, genom kunskapen om honom som har kallat oss, medelst sin härlighet och underkraft. Genom dem har han ock skänkt oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att I skolen i kraft av dem bliva delaktiga av gudomlig natur och undkomma den förgängelse som i följd av den onda begärelsen råder i världen." 2 Petr. 1: 3—4.

Guds n

**Predikan
av
Arne Imsen**

DEL 3

(Del 1 - nr 22/70; del 2 - nr 25/70)

Text: 4 Mos. 6: 1—21.

Vi har talat om nasirens fullständiga särställning i Israels historia. Vi har talat om att vi i GT möter förebilder som pekar fram mot Kristus, som pekar på församlingen, förhållandet mellan församlingen och församlingens herre, Jesus Kristus.

Gud fick gång efter annan överge institutionerna, men han övergav aldrig sitt folk. Gud kom tillbaka på ett nytt sätt och genom nya, utomordentliga redskap. Här kommer nasiratet in i bilden. Om prästämbetet representerar kontinuitet, profetämbetet väckelse, så representerar nasiratet det absolut utomordentliga. Prästen förkunnade vad Gud hade sagt. Han åberopade historien. Profeten talade avslöjande om det läge folket befann sig i, uppenbarade förborgade hemligheter om dess andliga situation. Nasirens uppgift var en annan. Han kom som befriare och förlossare till ett redan ockuperat folk. Han sän-

des fram med speciell, gudomlig fullmakt under särskilt svåra tider och blev medel till att ett ockuperat eller nedtyngt och förödmjukat folk ånyo fick kontakt med himmelens Gud. Nasiren är en absolut särling bland GT:s profiler.

Man brukar säga att nasiren förebildar Jesus Kristus. Det är i och för sig riktigt. Men i detaljerna ser vi att han förebildar församlingen. Den kamp vi har att utkämpa är intensivare, hårdare och svårare än Israels i GT. Vi har långt värre fiender. Det hävdas med skärpa i NT, att den kamp vi har att utkämpa icke är en kamp mot kött och blod, utan mot ondskans andemakter i himlarymderna. Hela den levande Gudens församling är inkastad i den kampen. Inte vapenlös — inte rädlös — inte kraftlös. Kampen är intensiv, men innan Paulus talar om den, säger han: *Bliven allt starkare i Herren och i hans väldiga kraft*. Där ligger hemligheten till förlossning och frigörelse för Guds församling i alla tider.

Kampen kommer att intensifieras mot ändens tid. Den kommer att få ett annat utspel. Vi har detta förebildat i Simsons liv. Den första fiende han mötte var ett lejon. Så kom rävarna. Men det som fällde Simson var Delila — skökan. Där har vi församligens situation. Då församlingen trädde fram mötte hon vildddjuret i den romerska staten, kejsarmakten. Hon upplevde dock Simsons seger. Församlingen tog itu med lejonet, slet det, bildligt talat i stycken, och hämtade upp honung ur lejonets kropp.

Rävarna — listen

Så har vi rävarna — listen. Församlingen ut-sattes inte endast för våld, utan också för list. Kultiverad och slipad list för att vinna insteg och komma åt församlingen. Simson fångade in rävarna, parade ihop dem två och två, satte en fackla i deras svansar och skickade in dem på filisteernas åkrar. På detta sätt brann sädesåkrarna för filisteerna. Det är en märklig bild vi möter där. Listen, genom vilken satan med olika medel och vapen vill komma åt Guds verk, måste avslöjas. All dubbelhet måste näpsas, så

nasir

församlingen blir helgjuten i sin tillbedjan och besegrar vad vi i bibeln ser filisteerna symboliserar — ett maktblock som vi har att kämpa mot i nytestamentlig tid, nämligen *köttet*. Det enda som kan besegra köttet är elden — den gudomliga elden. Det enda som kan besegra dubbelhet är elden. Men elden gör det också, ärat vare Herrens underbara namn.

Därefter läser vi om hur Simson började fraternisera med Delila, förenades med henne. Det var en farlig förförelsekonst. Den började successivt. Delila ville komma åt Simsons hemlighet till varje pris. Ty hon såg att den mannens hemlighet inte låg i hans intelligens, hans moral, hans fysik. Det fanns ingenting i hans yttre som kunde ge besked om vad som var orsaken till att han den ena gången efter den andra besegrade fientliga makter som sändes mot honom. Då det såg ut som han var förbi och färdig, då reste han sig upp och gjorde sig fri från alla band som fjättrade honom. Den dag då Simson hade avslöjat sin hemlighet och fick flätorna avklippa, då var också hans första epok som en Herrens nasir avslutad. Det står så tragiskt i bibeln att *han visste icke att Herren hade vikit ifrån honom*.

Församlingen håller på att fraternisera sig med världen, skökoreligionen i alla dess uppenbareseformer — och de är verkligen icke få. Flirt med kultur, nöjen, politik, ekonomi. Man vill skaffa sig en plats på jorden. Man vill leva ut. Församlingen har blivit medveten om sin egen styrka. Den har glömt att styrkan finns i det hemliga förbund som hon har med sin uppdragsgivare och herre. Så börjar manipulationerna — utbytet, som det heter.

Nasiraten bygger på frivillighet

Den märkliga händelsen då Simsons flätor var invädda i Delilas bom är bilden på församlingen som försöker skaffa sig inflytande på jorden. En fläta där och en där och där — slutligen sitter alla sju flätorna invädda i bommen! En allvarlig lek som slutar med katastrof. Ty slutligen blir det så att nasiren somnar i skökovä-

- Nasirens uppgift var närmast att befria ett redan ockuperat folk ifrån främmande makter som hade trängt in och besegrat det.
- Nasiraten skall avslutas. Församlingen skall fullborda och slutföra striden — en kamp icke emot kött och blod, utan mot ondskans andemakter i himlarymderna.
- Nasiren — Guds utkorade redskap i Israel, hade en unik särställning.
- Nasiren hade en mängd förordningar att lyda, förordningar som verkar främmande, nästan anstötligt för oss. Men det finns inte en enda förordning som inte har en andlig betydelse. Varenda detalj pekar framåt mot något väsentligt.
- Prästen representerade kontinuitet, profeten förde fram väckelse, avslöjade fel och uppenbarade det fördolda.

sendets armar, och där klipps de gudomliga kännetecknen av honom. De sju flätorna — bilden på fullkomlighet i kraft, frigörelse och förlösning — går förlorade. Så blir nasiren som en vanlig människa. Mannen som besegrade filisteer och judar, fördes bort av en yngling. Han framträdde i armod inför filisteernas fogdar till åtlöje för folket.

Så länge församlingen bevarar sitt fördolda liv och vårdar sina hemligheter utan försök att bli lik världen eller släppa den in, är hon förföljd men på ett förunderligt sätt respekterad. Ty hon äger något hemlighetsfullt, hon äger Guds väldiga kraft.

Då det gäller förordningarna för nasiren, är det första vi märker att nasiraten byggde på *frivillighet*. Till präst föddes man, den tjänsten var obligatorisk. Nasiraten var frivilligt. *Om någon*. Hur långt skall vi gå? Och vad ska vi uträtta? Vi kan bli en helöverlåten församling, vi kan också bli en församling som är världslig. Vi kan bli en Efesusförsamling — vi kan bli en Laodiceaförsamling — vi kan bli en Filadelfiaförsamling. Men det är vi som avgör vad vi ska bli. Ingen annan. Om vi vill nå fram till de ideal som ordet målar, då måste vi också acceptera de villkor som är förenade med att nå idealen.

Avhållsamhetens krav

Någon skrev i ett brev till mig att han den sista tiden gripits så av "efterföljelsens krav". Jesus säger: "*Den som icke försakar allt kan icke*

Forts. sid. 16.

"Gymnasieelever lyssnade andäktigt till korsets budskap"

Den tappert kämpande maranataförsamlingen i Skellefteå har upplevt en period med vind i seglen.

Guds Ord har framgång i sta'n. Uppmärksammade omvändelser, dop och Andedop har tänt intresset hos allmänheten och vännerna har fått många nya chanser att sprida evangelium.

Vi har under två veckors tid haft besök och hjälp av Göteborgsevangelisterna: Vivianne

Mårtensson, Erland Strömqvist, Kjell Andersson och Ragnwi Ljungh. De har till-

sammans med våra egna evangelister arbetat med gatumission på dagarna och väckelsemöten på kvällarna. Sista veckan var vi i Lycksele, onsdag, torsdag och fredag. Där sjöng vi på Domus varje dag. Mötena var välbesökta och åhörarna var öppna för evangelium. Vi hoppas att kunna fortsätta verksamheten där.

I Skellefteå hade vi avslutningsmöten på kampanjen. Atmosfären var underbar och andemättad. Söndagskvällens möte blev en härlig avslutning. Några unga systrar som blivit frälsta och döpta under sommarens tältmöten, blev andedöpta, och fick lova Herren med nya tungor.

Även Skellefteå stad har uppmärksammat Maranata. På torsdagen blev jag kallad att hålla en lektion för tredjeringarna i gymnasiet. De hade själva röstat fram Maranata, och det var glädjande för oss. Jag åkte dit tillsammans med några systrar som hjälpte till med sång och musik. Sedan läste jag ur bibeln. Medan jag läste och talade, upplevde jag hur laddad atmosfären blev. Eleverna lyssnade andäktigt till korsets budskap om Jesu uppståndelse från de döda. De var märkbart påverkade av den helige Ande. Efter bibelläsning, sång och tal, fick eleverna ställa frågor om Maranatas målsättning, om vår förkunnelse då det gäller dop, helbräddagörelse, evig dom, samt om Maranataväckelsens uppkomst.

Jag upplevde hur Anden lade svaren i min mun, och efter lektionen kom adjunkten fram och ställde ytterligare några

frågor. Hon hade varit med under lektionen och var mycket intresserad. Hon frågade bland annat om vi är statssubventionerade. Jag talade om för henne att människor med pionjäranda och nöd för själars frälsning offrade sitt tionde och mer därtill, för att evangelium skall kunna predikas. Adjunkten tyckte att det var underbart att så många unga människor är med i verksamheten i Norrland. Hon lämnade oss i korridoren, märkbart gripen, och önskade oss Guds välsignelse.

Nu har jag hört att Tekniska Gymnasiet också vill ha besök av oss.

Vi har haft dopförrättning igen. Två unga människor, Agneta Eriksson och Gösta Malmén, fick begrava den gamle Adam och får nu vandra i ett nytt väsende i liv, med Kristus, enligt Rom. 6: 4.

Gösta började som 16-åring på brottets bana, och har suttit i ungdomsfängelse. För ett år sedan gick han på våra möten, och han var djupt gripen och påverkad av frälsningsbudskapet. Sen försvann han från mötena. Det gick en tid, säkerligen med mycket kamp och strid i hans inre, innan han till slut tillsammans med sin fästmō Agneta kapitulerade och sade ja till Jesus. Nu vill de tillsammans tjāna Jesus. De har redan börjat sjunga tillsammans på mötena.

Lokalen var mer än fullbesatt när de skulle döpas. Deras forna kompisar, pressmän från två tidningar och många frälsta från alla läger var där. Ja, det var en underbar dopförrättning.

Vi måste även påminna om vår ekonomi. Just nu föreligger stora behov.

Kanske just du som läser detta vill hjälpa oss här i Norrland med både förbön och offer?

Östen Dahlberg:

Tältmissionen i Norrland

Tre veckors tältmöten i Skellefteå, Kiruna, Luleå och Umeå. Det var programmet för Norrlandstältet sommaren 1970. Från Umeå till Kiruna — det rör sig om 65 mil.

I tältstaben återfanns *Lasse Johansson* med norrlandsevangelisterna. Lokala krafter var givetvis också engagerade.

Under kampanjen i Skellefteå hade vi två dopförrättningar i tältet. Från Kiruna följde dopkandidaterna med till Malmköping och döptes där. I Luleå återfanns Maranatatältet på Hermelinsskolans gård som tidigare år, och evangelisterna bodde på Strandgården, ett sommarhem som man hyrt av länkrörelsen. Dagen började med brödsbrytelse och slutade med bönemöte. En utmärkt miljö för miljöskadade människor som var nyfrälsta och lyckliga, och sökte andlig hälsokost.

I Umeå började höstkylan göra sig påmind, varför kampanjen avkortades en vecka och avslutades med ett segermöte den 13:e september, då fyra själar böjde sig vid korset.

Tolv veckors tältmöten un-

der en kort norrlandssommar — det är en hård satsning, och tältarbetarna var säkert trötta efter striden. Men det var gripande att se dessa evangelisters helhjärtade insats. Deras lön var icke stor efter moderna mått, ty vad som offrades i ekonomiska medel under mötena var långt ifrån tillräckligt för att täcka behoven. Om dessa tappra stridsmän rättat munnen efter matsäcken, skulle de många gånger inte haft något att rätta sig efter. Att genomföra en så pass omfattande tältverksamhet med stöd av det fåtal trogna skaffare som det här är fråga om, är verkligen ett trosföretag. När aktionen var avslutad, och man fått ta del av räkenskaperna, frestas man att inställa tanken på vidare verksamhet.

Men alla platser som inte fått några möten, och alla vänner som efter lång väntan och många böner icke fått ett enda besök? Nej, vi vill fortsätta! I tro på Herren vilja vi draga vidare. Men våra resurser är hårt ansträngda, och därför sänder vi en hälsning: *Kom ihåg oss i bön och offer!*

H J Ä L P !

HAR DU GLÖMT NORRLAND? Evangelisterna i Norrland arbetar troget och träget. Men det kostar pengar att frälsa själar. Långa resor, mat och husrum, tidningar och traktater, möteslokaler — allt måste betalas. Bed för evangelisationen i Norrland, och offra vad Gud manar Dig att ge!

Pg 38 62 01

ÖSTEN DAHLBERG

kassör för övre Norrlands evangelistkassa

TVÅ STÄDE SPOLADES BO

”Två miljoner d

Tidningar i Östpakistans huvudstad Dacca upp-
gav på torsdagen att antalet dödsoffer för förra
veckans naturkatastrof nu är uppe i mellan en och
en halv och två miljoner. Den officiella siffran an-
gavs till 150 000 döda.

Om tidningarnas uppgifter är riktiga har Öst-

pakistan drabbats av
i världshistorien. Östp-
talet hemlösa till två o-

Det exakta antalet
aldrig att kunna fasts-
lats ut till havs.

Skalv i Sovjet 20 000 hemlösa

En jordbävning inträffade i fre-
dags i Kirgisien i Sovjetunionen
meddelade Tass på måndagen.
5 000 byggnader förstördes och
20 000 människor blev hemlösa.
Det första kraftiga skalvet kom kl
5.35 svensk tid på fredagsmorgo-
nen och följdes av flera.
Jordbävningens epicentrum låg
vid staden Prsjevalsk 150 km syd-
om Alma-Ata.

Katastrofen

i Östpakistan har enligt officiell-
a uppgifter nu krävt 150 000
dödsoffer. Tidningar i provin-
staden Dacca uppger dock
ett mellan en och en halv och
å miljoner människor om-
mmit. Enbart på ön Manpura

beräknas tyfonen och översväm-
ningarna ha dödat 25 000 av
öns 30 000 invånare. På bilden
söker sig några av öns överle-
vande till räddningsbåtar. Längs
vägen ligger lik efter djur och
människor.

I Dacca demonstrerade på
torsdagen studenter och bengal-
ska nationalister mot pakistans-

ka regeringe-
ritet i undst-
testerna rikt-
och informa-
Ali Khan som
bolen för de
dominansen av
De allmänna
lysta till 7 dece

den svåraste
jordbävningen
detta sekel

...70-talet

”När han (Jesus) sedan satt på Olje-
berget, kom hans lärjungar fram till
honom, då de var ensamma med honom.
De sade: Säg oss, när skall detta ske?
Vilket blir tecknet på din ankomst och
tidens slut?”

”Då svarade Jesus: Se till att ingen
för er vilse! Ni kommer att få höra
krig nära och fjärran. Se till, att ni inte
blir förskräckta! Ty detta måste kom-
ma, men ännu är inte änden inne. Folk

JORDBÄVNINGEN I PERU

av öns 30 000 är döda

50 000 döda
i Peruskalven

DN. LIMA, måndag.
Jordbävningen i norra Peru i
söndags för en vecka sedan har
kostat 50 000 människor livet, för-
landets regering officiellt. Bara
Huaylasdalen har led

sta naturkatastrofen

Katastrofen växer i Peru

Än har vi inte tid
att räkna de döda"

anska
strofdrabbade om
annat ska
(Internat
den) del
betet.

Städer utplånade

har börjat!

skall resa sig upp mot folk och rike mot
rike, och det skall bli hungersnöd och
ordbävning på den ena orten efter den
andra. Allt detta är början till födslo-
andorna."

MATTEUS

"Men vaka alltid, och bed om kraft
till att undfly allt detta som skall ske
och till att bestå inför människosonen."

LUKAS

Jag trodde ben- hårt på

Det sker under i ett gammalt Maranata-tält i Umeå!

Sommaren 1969 besökte jag rätt många tältmöten som Maranata hade. Nog blev jag fascinerad av den atmosfär som rådde där och upplevde att de var ett böne-folk — men. Tänk om inte ordet men fanns ändå.

Sökte min döde far

Sedan många år tillbaka ville jag uppleva något helt annat. Det fanns en längtan — en längtan, som jag burit på i många år.

Jag ville få kontakt med min avlidne far. Varför! Ja det tänker jag inte avslöja.

Tältmötena 1969 tog slut och därmed också mina kontakter med Maranata.

Mitt sökande och min längtan efter att få någon slags förbindelse från och till min fader blev allt större. Jag läste allt jag kom över om spiritismen. Det gav inte det jag hoppats och inte heller något av större värde, men jag trodde benhårt på dem ändå.

Jag besökte aldrig ett religiöst möte och tog aldrig kon-

takt med den spiritistiska rörelsen. Men tanken att göra det en gång släppte jag inte.

Maranata-tältet kom till Umeå...

Så kom sommaren 1970 och jag väntade att Maranata-tältet skulle komma till Umeå. Inte hade jag tänkt på vad det egentligen skulle innebära. Bara väntade. Frälst hade jag *inte* tänkt bli. Trodde inte ens att *någon* var eller kunde bli frälst. Så långt hade det gått att jag tvivlade om bibeln ens var sann. Ganska lustigt egentligen för jag väntade ju Maranata.

Sista veckan av tältmötena kom. Måndagkväll var inget möte där. Men spiritisterna hade annonserat att de skulle ha en sammankomst den kvällen. Jag hade telefonkontaktat deras ledare för första gången och bestämt att jag skulle komma. En väninna hade tidigare yttrat att hon var intresserad att gå med men — nu kom ordet men igen — hon var förhindrad den kvällen och ensam ville jag ej gå eftersom

SPIRITISMEN

”Jag läste allt jag kom över om spiritismen. Det gav inte det jag hoppades på, men jag trodde benhårt på det jag läste ändå.

Så kom Maranata-tältet till Umeå...”

Personligt vittnesbörd av GERD BACKMAN, Umeå

det var första gången jag skulle vara med. Jag stannade hemma.

Golgata — Jesu blod

OBS! Jag hade inte talat om för någon av Maranata-folket att jag var intresserad av spiritismen. Så en kväll var Lasse Johansson med i Maranata-tältet. I sin predikan nämnde han bl. a. något om spiritismen som jag reagerade mot. Sista hoppet och ljusglimten försvann. Ty trots att jag inte funnit något att "bygga på" i deras böcker, fanns det kvar hopp om att då jag väl kom på deras sammankomster då —.

Jag blev arg på Lasse. Tänkte. Honom vill jag samtala med efter mötet. Nog skulle jag få veta vad han gick för. Trodde jag alltså. Samtal blev det också men inte alls såsom jag hade tänkt. Jag berättade för honom, varför jag ville ha kontakt med min fader. Om han sagt till mig att det var dumt att tro på spiritismen, hade jag antagligen lämnat tältet — kanske för alltid. Men Lasse talade om Jesus, om Golgata, Jesu blod till syndernas förlåtelse, uppståndelsen. Jag lämnade tältet ganska kuvad.

Jag har sista chansen

Söndagkväll: Sista mötet. Jag tvekade in i det sista. Sångarna sjöng sång efter sång. Jag blev olyckligare och olyckligare. Kände att det var två makter som stred om mig. Sångarna sjöng så ingen hörde att jag högt sade: "Jag tar sista chansen även om det bara blir ett fiasko."

Å, vilket under!

Jag gick in i bönetältet, böjde knä, bad till Levande Gud att jag skulle få uppleva syndernas förlåtelse och få frid. Många systrar och bröder bad för och med mig. Å, vilket under! Jag fick uppleva något som jag ald-

rig tidigare gjort — något som övergår mänskligt förstånd. Alla varför är borta. Bördor som jag själv försökt att "arbeta bort" finns icke mer. Jag vet vad jag talar om, ty jag har försökt att komma tillbaka i det igen men det går inte.

Jag har inte bara blivit befriad. Jag har också fått så mycket. Ett nytt liv. Frid som icke denna världen kan ge. Systrar och bröder. Jag tycker att det blir härligare för varje vecka som går. Jag har fått maranataropet i mitt hjärta.

Senaste boknytt på MR-förlaget

Från Död Till Liv!

Av Arne Imsen

FÖRKUNNAREN som signerat denna bok, är en intressant förmedlare av Guds levande Ord. Omstridd men ständigt aktuell och ståndaktig har han utmejslats till en predikantprofil med ovanlig styrka.

ARNE IMSEN är en dynamisk förkunnare, som med sällsam sanktion framträtt med sitt budskap. I vida kretsar är han känd och omdiskuterad som debattör och från polemiker. Alltför få har tyvärr lärt känna predikanten Arne Imsen. Det är därför med glädje och spänning vi låter sexton angelägna budskap gå ut i bokform.

URKRISTET FÖRSAMLINGSLIV har varit ett av hans favoritämnen, varför tyngdpunkten helt naturligt ligger på förkunnelsen om församlingen. Det är ur denna bibliocentriska förkunnelse väckelseropet Maranata fötts fram och burits vidare långt utöver de kretsar, som officiellt sorteras in under det urkristna maranataropet.

Pris: Inb. 25: 50 (+ moms)

Från församlingar och grupper:

Kiruna

"Utan strid ej någon seger vinnes
och utan seger ingen hjärtefrid"

Så sjunger vi i en sång. Man får känna att det är strid många gånger. Men tack och lov, vi vet att Jesus har vunnit seger, och den segern är vår. Därför kan man med glädje gå in i kampen. Utan tanke på reträtt, och man får hjärtefrid på köpet.

Vi har ännu inte sett några segerresultat här i Kiruna. Men vi vet att de kommer. Gud är trofast, och han har lovat att svara på våra böner. *Genom att vara ståndaktiga skolen I vinna Edra själar*, säger Jesus i Luk. 21: 19.

Här gäller det verkligen för oss som har ett högt ideal att inte svika, utan stå troget för Jesus. Hur det än blåser, och hur frusna och besvikna vi än känner oss, så har vi dock ett ideal som vi får se upp till och som aldrig gör oss besvikna. Det är Jesus. Då vi träder in i kampen, känner vi att Jesus är där och strider för sin sak och för kampen fram till seger. Bed för oss i Kiruna!

Bitti.

Linköping

Sedan vi sist hörde av oss till MR:s läsare, har mer än ett halvt år förflutit, och det är på tiden att vi visar ett livstecken.

Mycket har hänt här i Linköping under tiden. Den lilla gruppen med ett fåtal vänner arbetar troget och målmedvetet vidare, med speciell inriktning att nå ut med evangelium till de människor som bygger och bor just i de kvarter där vårt eget "Maranatahus" lig-

ger. Som det nämndes i MR nr 6 1970, har Herren på ett förunderligt sätt givit oss en vidöppen dörr i detta område, och vårt hus fungerar som en oas mitt i en öken där synden härjar med sina offer särskilt hårt.

Vi har upplevt både nöd och nåd, både kamp och seger, och genom allt har vi upplevt Guds trofasthet och omsorg. Verket är hans, och den seger han vunnit är vår, därför fruktar vi inte.

Vi har regelbundet väckelsemöten på veckosluten och bönemöten tisdagar. Lokalen är nästan alltid fullsatt och övervägande delen av publiken är ofrälsta. Vi upplever en speciell besöksetid här i Linköping och vi är mycket glada och tacksamma till Herren för vad som sker.

Överfullt Maranatahus

Den största högtiden för oss var utan tvekan då vi samlades till dophögtid i Svenska Frälsningsarméns lokal den första helgen i juni. Fyra lyckliga vänner gick lydnadens väg, och vi upplevde en underbar välsignelse från Herren. Vännerna döptes till Kristus av vår broder Rolf Rööst från Sävsjö, som en längre tid varit mer eller mindre bofast här i Linköping. Han har utfört ett mycket gott arbete här, och varit oss till stor hjälp och glädje.

I juni 1970 reste vi för andra året i följd tält på Linnéskolans gård och hade 14 dagars möten. Mycket folk samlades, och flera vittnen från olika håll kom till vår hjälp och förkunnade Ordet med stor inspiration.

I september hade vi en kväll besök av ett flertal evangelister med Agne Bark och Carl-Henric Henricsson i spetsen. I överfullt "Maranatahus" utsåddes Ordet genom sång och vittnesbörd, och det skall i sinom tid bära frukt, ty Guds Ord skall icke

återvända fåfängt utan att ha verkat det vartill han har sänt det.

Herren skall fullborda sitt verk

En veckas seriemöten i september, med broder Henry Holmberg från Jönköping som Ordets förkunnare, var oss till rik välsignelse. Folk samlades kväll efter kväll, och några vänner böjde sig för Kristus. Vi ber Herren om nåd och kraft att vara dessa till stöd och hjälp i fortsättningen, och Herren skall fullborda sitt verk i deras liv. I oktober fick vi besök av Iréne Gustafsson från Falköping, och syskonen Mainy och Lars-Erik Nyström från Östhammar. Vi upplevde rik välsignelse och gemenskap.

En helg nyligen fick vi hjälp av familjen Rubnert från Mönsäterås. En mäktig ande vilade över mötena, och vi kände Herrens närvaro på ett speciellt sätt.

Varmt tack till alla som kommit och besökt oss och hjälpt oss med arbetet i Herrens vingård. Guds rika välsignelse önskar vi Er alla. Gal. 6: 9.

Med många fridshälsningar från "Guds lilla här" i Linköping!

Daga Henricson.

Halmstad-Markaryd

Gud är på ingång på nytt i vår stad. För ett tag sedan hade vi besök av en skara friggjorda vänner från Göteborg med bröderna Arnold Andersson och Folke Jakobsson i spetsen. Även vänner från Värnamo, Ljungby och Markaryd m fl platser hade mött upp, så det var laddat för ett verkligt genomslag från himmelen.

Sången brusade mäktigt under jubel och lovprisning och Ordet förkunnades med kraft och i helig ande. I eftermötet fick människor från olika sam-

fund och sammanhang möta Jesus till förnyelse.

Öppnar vi för Jesus så sker det underfulla ting. Reaktionen efter detta möte var särskilt stark, både för och emot. Gamla pingstvännerna kände igen den genuina väckelse-tonen och öppnade sig för Herren, medan andra yngre gick chockade hem. Det var för mycket lovprisning, för skarpt och radikalt budskap och för inspirerad jubelsång för att de religiösa skulle stå ut. Men Jesus är densamme och vill möta den yngre generationen med kraft ifrån höjden och ge en trosinjektion till livsförvandling.

Enad front

Vi tror på seger härnere och är tacksamma för det goda samarbete som är rådande med Maranatavännerna på olika platser. Det är gott att kämpa på enad front och i Guds kraft för Maranatabudskapets vidare spridning. "Höjen glädjerop till Gud vår starkhet". Ps. 81:1.

Det är underbart att det finns en väckelse där Anden, som föll på den första pingstens dag är verksam i nuet. Ingen lägger sordin på frälsningens och himlaströmmens verkningar. Det blir enkelt och effektivt, utan ritualer och den ljumma atmosfär som är rådande i många samfund. Maranata är ett väckelserop och ett nådeserbjudande från Gud! Må det inte bli en stötesten för Dig utan må Du uppleva Guds välsignelse genom hans verk i dag. Gud är på tronen ännu! Halleluja!

Sandwichplakat och Midnattsrop

Det är många kristna som vill vara med på härliga möten och njuta av Guds välsignelser, men när det gäller att offra sig själv i kampen för Guds Ords framgång och göra något i handling för Jesus, då blir det kanske inte så många. Jag har här i Halmstad på lördags-

förmiddagar gått ut med sandwichplakat, Midnattsropet och traktater för att tala med ungdomar och andra om Jesus.

I Markaryd har vännerna där med Kurt och Nils-Göran i spetsen haft friluftsmöten och litteraturmission under sommaren. Detta har ökat besöksfrekvensen på våra offentliga möten. Det är inte ovanligt med ett 25-tal ofrälsta på Maranata-möte i Markaryd. "De som sår med tårar skola skörda med jubel!" Vi väntar att Herren skall låta många syndens slavar komma loss. Kristus är ljust som förmår skingra det andliga mörker som råder i vårt land.

Lars-Ove Karlsson.

Mariestad

Under december månad har vi här haft besök några dagar av evangelist Rolf Rööst, som tillsammans med mig har vittnat på mötena.

Möten har hållits i Mariestad, Töreboda och Skara. Sångstunder har hållits på stadens varuhus Epa, samt i äldersdomshem.

Broder Rööst har predikat om bönens och fastans betydelse, och många av vännerna har fått upp ögonen för nya andliga värden. Förkrosselsens ande har dominerat, många hinder har undanröjts, och mötena har varit slagfält med seger åt Jesus som lever och gör under. Olle Pettersson

Sven O. Svensson har recenserat "Fruktad Frihet" i "Hemmets Vän"

(Nr 49 — 1970)

"ARNE IMSSENS PEKFINGER"

Boken heter "Fruktad Frihet" och har Arne Imsen som författare. (MR:s bokför-lag, c:apris häft. 29:50, inb. 34:50 exkl. moms.)

Framsida domineras helt av Arne Imsen i egen hög person. Och man ser honom höja pekfinger. Läser man så boken får man veta vilka som får del av hans åthutningar: En mängd församlingar, tidningar, predikanter.

På baksidan av boken kan man läsa att boken skall vara underhållande! På mig verkar det som ett hän! Det är möjligt att det fanns sådana som finner underhållning i en massa skvaller och förtal, ty det är det mesta som boken innehåller. Ett slags "religiös pornografi", där man klär av folk all heder och anständighet.

Vissa små korn av sanning hittar man i boken, men de drunknar i den mängd av råa förolämpningar som riktas mot kristna rörelser, tidningar, församlingar och pastorer. Den som blir mest angripen är Lewi Pethrus, även om man inte kan frigöra sig från tanken, att det är just den mannen som Arne Imsen försöker att efterlikna! Det är inte att undra på att även Imsens närmaste vapendragare dragit sig undan honom den senaste tiden. Jag har svårt att tänka mig att människor med vanlig broderskärlek kan sammansmälta med den ande som präglar boken "Fruktad Frihet".

Det hade nog varit bättre om Arne Imsen krökt pekfinger mot sitt eget bröst. Framför allt bättre för honom själv! Sven O. Svensson.

ARNE IMSSEN KOMMENTERAR

Min gamle vän från stormiga ungdomsår i Stockholms Filadelfia, pastor Sven O. Svensson, påstår sig ha läst min bok "Fruktad Frihet" och "recenserar" den på 43 rader i familjetidningen Hemmets Vän.

Omslagets bak- och framsida, författarens uppåtriktade pekfinger och introduktionstexten behandlas jämförelsevis ingående. Sedan dessutom predikantskvaller, frammanande läsareaktioner och en gångbar kyrkopolitisk spekulering fått sitt, återstår mindre än hälften av utrymmet åt bokens innehåll.

Om det (?) har SOS i huvudsak följande att säga:

"... en massa skvaller och förtal... Ett slags 'religiös pornografi', där man klär av folk all heder och anständighet.

Vissa små korn av sanning... men de drunknar i den mängd av råa förolämpningar som riktas mot kristna rörelser, tidningar, församlingar och pastorer.

... det är just den mannen (Lewi Pethrus) som Arne Imsen försöker efterlikna."

Den vrånbild SOS ger av sin gamle församlingsföreståndare (LP) i sin "recension" får naturligtvis stå för hans räkning, men jag finner det angeläget att ta helt avstånd från denna form av förtal och ryktesspridning!

Om jag fattat "recensentens" broderliga symbolspråk rätt, bör boken "Fruktad Frihet" klassas som smutslitteratur. "Religiös pornografi" är verkligen inte lämplig spis för kristet förfinade sinnen. Men om det nu ligger ett uns av sanning i den "anda" som talar genom abstraktionen, är det väl ganska inkonsekvent, att på mitt förargelseväckande pekfinger, samtidigt haka upp en rekommendation av sådant som — med samma vokabulär — måste karakteriseras såsom "religiös exhibitionism".

Men ändå, SOS anmälan markerar trots allt en positiv attitydförändring värd att glädjas åt. Det är ju inte så länge sedan min bok "I världen men icke av världen" vägrades t. o. m. annonsplats i Hemmets Vän. Boken "Fruktad Frihet" har utan några trubbel annonserats och nu också anmälts bland höstens boknyheter. Händelsen är värd att celebreras med, en applåd och några rader extra i MR.

Nästa gång kan man kanske hoppas att anmeldaren också läser vad som står innanför pärnarna och recenserar vad författaren verkligen skrivit utan att alltför naket projicera sitt eget själsliv... Arne Imsen.

vara min lärjunge." Det finns villkor för att nå idealen. Ibland tror vi att dessa villkor är så omänskliga eller övermänskliga att vi icke har de minsta möjligheter att nå dem. Det är ett misstag. Satan lurar oss. Då vi går in på villkoren upptäcker vi, att det är sant att lärjungaskapet är förenat med många krav, men också med en väldig kraft. Man ska inte sänka anspråken, kraven skall man sätta högt.

Krav som gällde speciellt nasiren var för det första *avhållsamhet* i bestämda stycken. Det finns ett försakelsemoment i kallelsen som vi tycker är avskräckande. Simson skulle avhålla sig från vin och starka drycker, jästa drycker. Han skulle icke dricka någon syrad dryck av vin eller någon annan syrad stark dryck, intet slags druvsaft och ej heller äta druvor vare sig friska eller torra. Nasirens diet var oerhört spartansk. Han fick inte ens äta kartar eller spåda skott. Han skulle avhålla sig från *allt* som förde tanken till mänsklig eller jordisk glädje. Vin ger styrka och berusar. Det finns glädje i det. Det finns också näring i vin. Men nasiren skulle avhålla sig från det.

Sådan är församlingens särställning i tiden. Om församlingen skall förverkliga sitt ungdomliga uppdrag, så måste hon avstå från den glädje som världen har att ge. "Den glädje som världen giver en kristen ej lockar mer, ty uti den yttre glansen hon blott fåfänglighet ser." Valet står mellan det mänskliga och det gudomliga. Mellan det världsliga och det himmelska. Vi kan icke räkna med att ha båda sakerna. Lot gjorde ett misstag där. Han valde med tanke på att få både det närvarande och det tillkommande, men han bedrog sig. Abraham gjorde sitt val. Han såg bortom jordanslätten, sodomslätten, och så drog han upp mot bergen. Där fick han ett perspektiv öppnat för sig. Gud sade åt honom: "Alltsammans skall bli ditt." Det finns inga möjligheter att på samma gång få det Gud vill ge och det världen vill ge. Vi måste välja. Där ligger problemet.

Avhållsamhetens lön

Detta att nasiren fick försaka en hel del innebar inte att han var glädjelös. Det innebar att han hade en annan glädjekälla att ösa ur, en annan inspirationskälla..

Vi har i GT några profiler som bortfördes i fångenskap till Babylon. Några ynglingar förstod att de representerade något speciellt och var angelägna om att icke förlora det. De ville icke likbildas med det babylonska väsendet, sugas

upp och slukas upp av det, förlora sin identitet och sin särprägel. När de kom ner till Babylon så skilde de sig från alla de andra. De begärde att bli behandlade på ett speciellt sätt. Daniel, exempelvis, lät sig angeläget vara att icke oreña sig med konungens mat, eller av vinet som denne drack av. Och han bad överstehovmannen att han icke skulle nödgas oreña sig.

Bevara särprägel

Många kristna har läppjat ur skökbägaren. De har, bildligt talat, suttit vid olika bord, ätit lära och undervisning, mottagit impulser och inspirationer. förföriska sådana, som lett dem bort från Israels Gud till främmande gudar. Man kan slå upp vilka samfundstidningar man vill och märka att en annan Jesus än den bibeln talar om framställs här. Det är en annan ande än den bibeln talar om som inspirerat budskapet. Resultatet ser man i församlingens andliga struktur. Det mest typiska för en levande församling är den glädje som leder ut i tillbedjan och tacksägelse. Mitt under förföljelse och förtryck bevarar hon sin särprägel. Medlemmarna är stämplade som isolationister. Man säger att de är splitt-rare, sekterister, de isolerar sig o. s. v. Men se på deras liv och lägg märke till vad de representerar. De kännetecknas av harmoni, frid, glädje, lycka. Och det märkliga är, att de som är hårdast ansatta, förföljda eller utsatta, de representerar den största glädjen.

Daniel lät sig angeläget vara att icke oreña sig med konungens mat. Gud lät honom finna nåd och barmhärtighet inför överstehovmannen. De här ynglingarna: Daniel, Sadrak, Mesak och Abednego bad om att i tio dagar få äta grönsaker och dricka vatten. Det var sannerligen ingen diet för ynglingar som hade behövt dränka sin sorg i de glädjeämnen Babylon kunde erbjuda. Men de åt sin diet. Och efter tio dagar jämförde man deras utseenden med de andra ynglingarnas. *De befunnos vara fagrare att skåda och stadda vid bättre hull än alla de ynglingar som hade ätit av konungens mat.*

Försakelse avskräckande

Skriftens ord vill tala om för oss att försakelsen kan se avskräckande ut, utifrån. Men då man går in på de gudomliga villkoren upplever man att man förlorar ingenting, utan man får något, som är överlägset allt världen har att bjuda på. Ynglingarna fick fagrare utseende och bättre hull än de som ätit av konungens mat. I den här världens Babylon dukas rätterna för oss. Somliga har en själslig spis som är avskräckande. T. o. m. läsare. Se deras böcker och tidningar! Det de suger in. Se hur de är be-

rusade av nöjen! Man söker inte upp teater, går på biograf — dock är man berusad av nöjesmentaliteten. Somliga har lägrat sig framför TV-apparaten, andra har gripits av andra nöjen. Det finns nöjen av långt värre slag än de jag nu nämnt. Underhållningsmentalitet i kyrkorna. Kulturaktivitet i kyrkorna. Man går till kyrkan och hör en formfulländad predikan, utan att på något vis försöka att ta reda på vad Guds ord vill, vad Herren vill i tiden. Man lyssnar på sången — körsång, man lyssnar på musiken. Och så dricker man av detta vin och berusas. Men när den helige Ande uppenbarar sig, är man främmande för andens uppenbarelse.

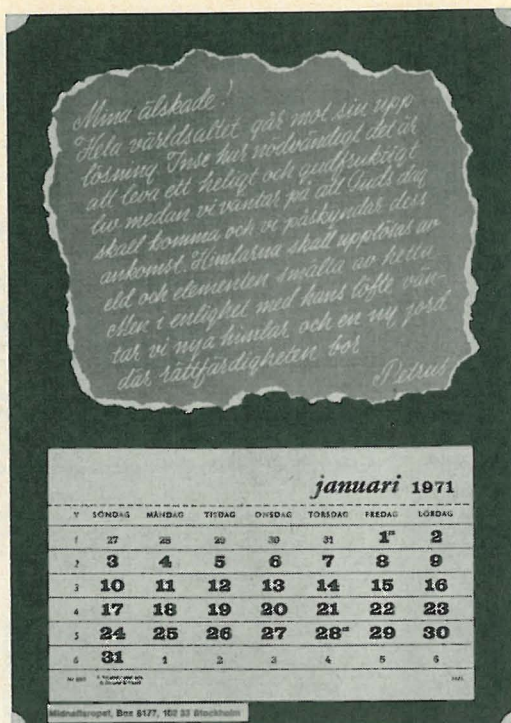
Atergå till enkla mötesformer

Det finns endast en väg för församlingen i tiden. Det är att *återgå till enkla mötesformer*. Bönemötet måste ånyo få den plats som det skall ha, ty det går icke åstadkomma andliga resultat om man berusar sig av världens glädjeämnen. Om man är gripen av världens lyckoideal kan man aldrig åstadkomma andliga resultat. Nasir betyder avskild. Då Guds församling avskiljer sig från världen för den herre hon skall tjäna och älska, då upplever hon att hon verkligen icke blir fattigare. Somliga undrar "hur skall vi kunna klara av ungdomsproblemen? Hur skall vi lösa problemen i församlingssgemenskapen?" Man använder sig av mänskliga metoder. Men man löser inga problem, man skapar i stället många fler. Det finns en lösning: AVSKILD FÖR HERRENS RÄKNING. Det är viktigt att de unga lär sig detta. Det finns ett försakelsemoment som icke berövar dig något, utan ger dig något. Det tillför dig något värdefullt och positivt, och det ger dig också kraft att leva som en segrande mitt i ett babyloniskt avgudaväsande och skököväsande. Du behöver icke gå under. Du kan bli bevarad.

Icke endast utseendet hos ynglingarna som var i babylonisk fångenskap bar vittnesbörd om att det lönar sig att följa gudomliga förordningar. Gud gav dem kunskap, visdom och insikt i all slags skrift. Vår världs situation är en utmaning till varenda kristen och många kristna frågar i vår tid: Vad skall vi göra? Man pekar på det sociala eländet, fattigdomen, hungersnöden, och inom oss har vi en känsla av att vi skulle vilja göra något för vår samtid, vårt folk, andra folk.

Hur skall vi nå dem och effektivt kunna uträtta ett konstruktivt arbete för deras bästa och Guds verks framgång? Somliga går in under socialt arbete, andra engagerar sig i filantropiska projekt. Jag har sett många idealister som varit hårt engagerade. Det finns mycken idealism i

Forts. sid. 19.

Väggkalendern 1971

med texten:

"Mina älskade! Hela världsaltet går mot sin upplösning. Inse hur nödvändigt det är att leva ett heligt och gudfruktigt liv medan vi väntar på att Guds dag skall komma och vi påskyndar dess ankomst. Himlarna skall upplösas av eld och elementen skall smälta av hetta. Men i enlighet med hans löfte väntar vi nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor."

Väckande och ständigt aktuell.

Två färger — A 4-format

Pris kr. 2: 50 st. (inkl. moms.)

Sänd mot postförskott:

..... st. VÄGGKALENDER 1971

Mitt namn

Min bostadsadr.

Mitt postnr o. min postadr.

Orderadress:

Midnattsropets Bokförlag AB Box 6677,
102 33 Stockholm

MRLP 110 Stereo
CURT och ROLAND

Sida A: Ett verkligt liv/Less of me /Jesus med Dig vill jag leva/When the Saints/En liten stund med Jesus /Alla minnen.
Sida B: O, så underbart/Säg har jag räddat/Call me Lord/Vill Du/Jag lever idag/ Estou Allegro/Tiden försvinner.

Det gamla årets sista skivnyheter

Vi tillönskar ett välsignelserikt
GOTT NYTT ÅR!

EVANGELII-CENTER

EINAR EKBERG

P 5107. Välkommen jul igen/Genom rymden höres tona. Duetter av Einar Ekberg och Sven Forsberg/Stjärnorna tindra/Tro på Gud i alla livets skiften. Einar Ekberg till flygel och orgel.

P 5137. Julens klockor ringa/Härlig är jorden /Juelfröjd/Sions dotter, fröjda dig.

P 5167. O, helga natt/Det sändes bud till jordens dalar/I nattens stillhet.

Ni känner väl till att HOPPETS TON p. g. a. för stor belastning på riksnätet har utökats med en extra sändare. Ring 0243/243 50 eller 0243/128 70. Båda är nattkopplade.

MRLP 112

ANITA och BOSSE ANDERSSON

Sida A: Natten dröm/Frälsningsglädje /HOW LONG HAS IT BEEN/ En kläd- nad vit/I lustgården/Sökarens svar.
Sida B: Pilgrimens längtan/Han för- vandlade hela mitt liv/ACROSS THE BRIDGE/ Strålände stad/Jag vilar i Guds hand/I SHALL NOT BE MOVED.

MREP 83 GÖTEBORG- ARNA ERLAND, SIV, VIVIAN, ARNOLD: Ge- nom tidens sorg och smärta/I en värld där själar lider/Anden har sänt bud/Gyllne fält för vinden vajar.

MS 207
CURT PETERSEN:
Det står en vän
ROLAND LUNDGREN:
It's different now

MREP 82.
VIVIAN MARTENSSON
Förlåt/En liten tid/Her- re Du mig uttrännsakar /Snart brister skyn.

MREP 84 ROLAND LOVGREN och LEN- NART LARSSON.
En ljuvlig hälsning/ Det finns ingen här som Jesus/Snart så kommer Han/På väg till himmelen.

Nytt på kassettband

MRM 327 STEREO-KASSETTBAND
Anita och Bosse Andersson

(Av MRLP 108)

MRM 328 KASSETTBAND

Bosse Andersson

(Av MRLP 104)

MRM 329 KASSETTBAND

Bosse Andersson

(Av MREP 50/54/66)

MRM 330 STEREO-KASSETTBAND

(12 st. av Bertha Svenssons populä- raste sånger)

MRM 331 STEREO-KASSETTBAND

CURT och ROLAND: Han har tagit min hand/Lita på din Gud/Tag korset

på/En dag skall evighetens morgon gry/Underbara land/Varför ängslas du /Skall du väl lyftas upp/En man på vandring/It's different now/Giv mig ett hjärta/När Guds röst/Jesus går fram.

MRM 332 STEREO-KASSETTBAND

Curt och Roland: Rastlös/Vi är på resa/Sjung en hallelujasång/En värld /Turn, Turn, Turn/Det står en väg/Vi talar om himmelens land/Barnabön /Jesus lossat bojors tvång/Det finns ett hjärta/Down by the riverside/Ovan stjärnor klara.

MRM 333 STEREO-KASSETTBAND

CURT och ROLAND

(Av MRLP 110)

MRM 334 STEREO-KASSETTBAND

En bukett valda sånger. 14 solister sjunger.

MRM335 STEREO-KASSETTBAND

ANITA och BOSSE ANDERSSON

(Av MRLP 112)

MRM 336 KASSETTBAND

ARNE IMSEN

(12 st. populäraste sånger)

MRM 337 KASSETTBAND

DONALD BERGAGÅRD

(12 st. populäraste sånger)

BESTÄLLNINGSKUPONG sänd. till Evangeli-Center, 781 02 Borlänge 2. Tel. 0243/105 95

Härmed best. att sänd. mot postförskott: Namn: Bostad (Box/Gata):

..... Skivor nr Kassettband nr Postadress:

tiden hos unga människor. Jag har mött unga människor, läkare, sjuksköterskor som har avstått från vårt lands välfärd och rest till underutvecklade länder. De har känt det som sin kallelse att ta upp striden mot fattigdom, social nöd och sjukdom, och de offrar sitt liv för mänsklighetens bästa. Man skaffar sig bildning för olika projekt och insatser. Det är bra, men det är trots allt sekundära ting. Det låter kanske fantastiskt och oförmätet att påstå det, när vi liksom känner hur nöden omkring oss tilltar. Men vad varje ung man och kvinna skulle behöva göra för att göra en insats i tiden, det är att avskilja sig för Herrens räkning och bli utrustad med gudomlig fullmakt. Icke för att lösa symp-

tomen. Den sociala nöden och den politiska vandan är trots allt symptom på ett annat mycket djupare nödläge. Problemet är andligt.

I det rike där Daniel kom att utföra sin livsgärning visade det sig vilka krafter som var orsak till tillståndet bortåt åtta årtionden senare. Han började be till Gud och fasta. Då upptäckte han något som han tidigare icke varit i närkontakt med. Han upptäckte att det fanns en makt, en Persiens furste, som måste besegras. Här ligger en hemlighet. Allt vi ser omkring oss är ett resultat av en andevärlds operationer i folkhavet. De viker icke för vår idealism och våra ambitioner, de tar ingen hänsyn till våra ärliga avsikter. De måste nedkämpas! Det är med oss som med nasiren. Vi är utrustade med befogenheter.

(Forts.)

• Mötesannonser •

VIKTIGA MISSIONSDAGAR

9–10 januari i JÖNKÖPING

Lörd. 19.30 { VÄCKELSE-
Sönd. 11.00, 15.00 och 19.00 { och MISSIONSMÖTEN

Vittnen:

Arne Imsen, Henry Holmberg m. fl. — Offer för Spanien-missionen

Lokal: Folkets Hus

VÄNNER FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN HÄLSAS VÄLKOMNA!

Maranataförsamlingen i Stockholm

har inte längre möten i f. d. dansrestaurang "Britt-Marie".

Se annons i Dagens Nyheter!

Lördagar som regel BÖNEMÖTE i NYA KYRKANS LILLA SAL
(Swedenborgs Minneskyrka) Tegnérslunden 7

Börja utan skuld...

Av Nils Eklund

*Vad är det som
hindrar mitt hjärtas
åstundan att blomma ut
och verkställa dess längtan?*

*Ja, vad kan det vara
då hjärtat till brädden är fyllt,
men ändå inget sker
som bevisar riktigheten därav.*

*Är det då alldeles omöjligt
att förmå mig att gå
till den eller dem, för att
bedja om förlåtelse -
försoning - - -*

*Då och bara då, blir det
märkbar lättnad i anden
där djupast inne - - -
Ty då får hjärtat del
av FÖRSONINGSBLODETS
VÄLDIGA KRAFT.*

*Om du drar dig till minnes
min själ, att någon
har något emot dig.
Skall du inte bedja och offra först,
men stå upp och gå för att försona
dig.*

*Kom sedan åter till altaret
för att offra
din gåva i renhet**

*Följden blir att Guds
Helige Ande faller
med sanktionerande
kärleksmakt
och jublande förlöses
hjärtat i Saliga TACK.*

* Citat Matt. 5: 23, 24.